

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 14Er/150/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717201510
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Bednár
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2019:3717201510.3

Uznesenie

Okresný súd Považská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Okresné stavebné bytové družstvo so sídlom SNP 1936, 017 07 Považská Bystrica, IČO 36 016 659 proti povinnej D. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/XX-X, XXX XX X. B., o vymoženie 2 243,02 € s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Andrey Nemčíkovej so sídlom M. R. Štefánika 157/45, 017 01 Považská Bystrica, o námietkach proti exekúcii a námietkach proti trovám exekúcie takto

rozhodol:

Súd exekúciu zastavuje.

Povinný musí uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 39,83 € do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa podaným návrhom proti povinnému domáhal vymoženia peňažnej pohľadávky.
2. V priebehu exekúcie bol doručený na tunajší súd návrh oprávneného na zastavenie.
3. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.
4. Podľa § 57 ods. 1 písm. c/ Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 súd exekúciu zastaví, ak jej zastavenie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie.
5. Vzhľadom na uvedené, súd exekúciu zastavil.
6. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku v znení do 31.03.2017 Náklady podľa § 196 uhrádza povinný.
7. Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku v znení do 31.03.2017 Ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.
8. Podľa § 30 vyhl. MS č. 68/2017 Z.z. V exekučných konaniach začatých do 31. marca 2017 patrí exekútorovi odmena a náhrady podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.
9. Podľa § 14 vyhl. MS č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (1) Ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura. (2) Paušálna suma za každý jednotlivý úkon exekučnej činnosti je 3,32 eura.

10. Podľa § 16 ods. 2 vyhl. MS č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov ak súdny exekútor pri exekúcii na peňažné plnenie vymôže časť pohľadávky pred jeho vylúčením z vykonávania exekúcie alebo pred jej zastavením, pri určovaní jeho odmeny sa postupuje podľa § 5 s tým, že základom na určenie tejto odmeny je výška vymoženej pohľadávky.

11. Podľa § 5 ods. 1 vyhl. MS č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov odmena súdneho exekútora je 20% zo základu na jej určenie, najmenej však 33,19 eura a najviac 33 193,92 eura.

12. Podľa § 566 Občianskeho zákonníka Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

13. Podľa § 121 Občianskeho zákonníka Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

14. Súd je povinný súčasne so zastavením exekúcie povinný rozhodnúť aj o tom, kto a v akej výške musí uhradiť trovy exekúcie. Vo všeobecnosti uhrádza trovy exekúcie povinný, ale ust. § 203 Exekučného poriadku pripúšťa aj výnimky z tejto zásady za predpokladu, že zastavenie exekúcie zavinil oprávnený. Jedným z prípadov, v ktorých sa má za to, že zastavenie exekúcie zavinil oprávnený, je aj situácia, keď oprávnený podá návrh na vymoženie povinnosti, ktorá už bola splnená, teda návrh nepodá dôvodne. Povinná tvrdí, že tomu tak bolo aj v tomto prípade.

15. V tomto prípade je exekučným titulom rozsudok tunajšieho súdu č.k. 6C/39/2016-36 zo dňa 27.06.2016 právoplatný dňa 18.06.2016, ktorým súd povinnej uložil, aby oprávnenému zaplatila sumu 2.243,02 € a nahradila trovy konania vo výške 134,50 €. Návrh na vykonanie exekúcie bol podaný na exekútorskom úrade dňa 09.02.2017

16. Povinná tvrdila, že uvedenú sumu uhradila nasledovne: dňa 19.07.2016 sumu 2.000, € a dňa 10.01.2017 sumu 700,- €.

17. Oprávnený uviedol, že nebolo možné zistiť účel platby, preto z úhrady vykonanej dňa 19.07.2016 bolo započítaných na pohľadávku priznanú exekučným titulom 1.106,16 € a zvyšok na bežné nájomné. Z úhrady vykonanej dňa 10.01.2017 bolo na pohľadávku priznanú exekučným titulom započítané 234,04 €, ostatné šlo na prevádzkový účet. Nedoplatok k 8.12.2017 bol 1.332,88 €.

18. Z vyššie uvedeného vyplýva, že dlh povinnej na službách spojenými s užívaním bytu bol k 31.01.2016 celkom 2.243,02 € (č.l. 2 spisu sp.zn. 6C/39/2016). Preto súd uložil povinnej povinnosť zaplatiť túto sumu exekučným titulom - rozsudok tun. súdu č.k. 6C/39/2016-36. Zároveň jej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi/oprávnenému aj trovy konania 134,50 €.

19. Keďže ale žalovaná naďalej vlastnila uvedený byt, vznikali jej aj ďalšie dlhy titulom nájomného a služieb spojených s užívaním bytu, a síce 1.340,- € za február až december 2016 (viď č.l. 31 p.v. a 32 spisu) a za január 2017 121,83 € (viď č.l. 31 a 30 p.v. spisu). Celkom teda povinná bola ku dňu začatia exekúcie povinná zaplatiť okrem judikovanej sumy 2243,02 € aj novovzniknutý dlh 1461,83 € a príslušenstvo judikovanej pohľadávky 134,50 €. Dlžník sa teda znížil o úhradu 2.000,- € vykonanú dňa 19.07.2016 a o úhradu 700,- € vykonanú dňa 10.01.2017. Celkom teda povinná dlžila oprávnenému k 9.02.2017 (dátum začatia exekučného konania) 1139,35 €. Sporné je či táto suma (1.139,35 €) zahŕňala aj peňažné plnenia, ktoré boli priznané exekučným titulom. Uvedená otázka je pre exekučné konanie podstatná, pretože od nej závisí, či bol návrh na začatie exekúcie podaný aspoň čiastočne dôvodne a kto teda bude zaviazaný k náhrade trov exekúcie.

20. Povinná síce preukázala, že uhradila sumu 2.700,- €, teda sumu prevyšujúcu sumu priznanú exekučným titulom. Oprávnený ale uviedol, že na sumu vymáhanú v exekučnom konaní bola započítaná iba suma 1340,20 € (viď č.l. 34 spisu), a síce z úhrady zo dňa 19.07.2017 suma 1.160,16 € a z úhrady zo dňa 10.01.2017 suma 234,04 €.

21. Pretože povinná neuhradila celý svoj dlh, treba jej čiastočné plnenie posúdiť podľa ustanovenia § 566 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje, ako sa rozpočítavajú čiastočné úhrady dlžníka v

občianskoprávnom vzťahu. Podľa neho sa plnenie dlžníka započítava najskôr na istinu a potom na úroky, resp. ostatné príslušenstvo. Pre úplnosť súd dodáva, že sa nezistilo, že by povinná určila inak a zamýšľala by časť svojich úhrad použiť na úhradu príslušenstva dlhu. V tomto prípade to znamená, že oprávnený mal správne započítať úhrady povinnej na dlžné nájomné, ktoré bolo priznané exekučným titulom vo výške 2.243,02 € a následne prevyšujúcu sumu mal započítať na nájomné, ktoré ešte exekučným titulom priznané nebolo. A pokiaľ by úhrady povinnej stačili na uhradenie celého nájomného, malo sa z prevyšujúcej sumy uhradiť aj príslušenstvo pohľadávky - v tomto prípade najmä trovy konania k náhrade, ktorých bola žalovaná/povinná exekučným titulom zaviazaná. Trovy konania nepochybne spĺňajú definíciu príslušenstva pohľadávky, pretože sú to náklady spojené s jej uplatnením. Zároveň ani ich judikovanie v súdnom konaní nemení ich povahu v tom smere, že by sa z príslušenstva stali istinou pohľadávky.

22. Z vyššie uvedeného vyplýva, že síce povinná mala uhradené dlžné nájomné, ale pretože nebola uhradená celá istina jej pohľadávky, nemohli sa započítať jej úhrady na príslušenstvo, a preto stále ostalo neuhradené príslušenstvo, ktoré bolo priznané exekučným titulom. Oprávnený teda podal návrh na začatie exekúcie čiastočne dôvodne, a to v časti vymoženía príslušenstva. Trovy exekúcie spojené s vymožením dlžného príslušenstva teda musí znášať povinná. Na povinnosti povinnej uhradiť trovy exekúcie nič nemení ani to, že oprávnený navrhol exekúciu zastaviť, pretože toto vykonal až v dôsledku toho, že povinná uhradila celú dlžnú sumu.

23. Súdny exekútor si uplatnil trovy exekúcie vo výške 571,20 € pozostávajúce z odmeny 476,- € a DPH 95,20 €. K výške odmeny súdny exekútor uviedol, že ide o 20 % z vymoženej sumy, pričom za vymoženú sumu považoval sumu 2.377,52 €, t.j. dlžnú istinu 2.243,02 € a trovy konania 134,50 €. Avšak ako už bolo vyššie uvedené, v časti vymoženía istina 2.243,02 € bol návrh na vykonanie exekúcie nedôvodný, a preto nemožno istinu použiť ako základ pre určenie odmeny súdneho exekútora. Za základ na určenie sa preto použije len suma 134,50 €, t.j. suma, ktorá sa v exekučnom konaní vymáhala dôvodne. Odmena vo výške 20 % z tejto sumy nedosahuje výšku minimálnej odmeny podľa § 5 ods. 1 vyhl. MS č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov, a preto súd priznal súdnemu exekútorovi len odmenu 33,19 €. Súdny exekútor je zároveň platcom DPH, preto mu súd priznal aj náhradu odmeny o DPH 6,64 €. Náhrada hotových výdavkov uplatnená nebola. Celkom teda súd priznal trovy exekúcie vo výške 39,83€ a k ich úhrade zaviazal povinnú.

Poučenie:

Podľa § 239 ods. 1 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

Podľa § 243 CSP v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

Podľa § 244 CSP rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.

Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.